

Kao u filmu: Marijin poziv

Postoje filmovi koje smo gledali toliko puta da neke dijaloge znamo ponavljati napamet. Mnogi od njih smješteni su na mjestima na kojima nikada nismo bili, ali su nam vrlo poznata. Navještenje je jedan od onih filmova zbog kojih se osjećamo kao u drugom domu.

11.10.2024.

Prije dvije tisuće godina u zabačenom selu u Palestini nalazila se mala kuća od cigala uklesana u

stijenu, koja je bila poprište najvećeg događaja u povijesti čovječanstva. Iako tamo nismo putovali, taj kutak – koji nikada ne bi bio uvršten u knjige, pa čak ni na karte – bio je predmet mašte generacija kršćana i bezbrojni su umjetnici koji su ga s više ili manje vjerodostojnosti dočarali u svojim djelima.

Zacijelo smo mnogo puta čuli dijalog (usp. Lk 1,26-38) koji su unutar tih zidova vodili mlada žena po imenu Marija i od Boga poslani arkandeo Gabrijel. Razmjena je to riječi kojoj se uvijek možemo vratiti (činimo to svaki dan kad izmolimo molitvu Anđeo Gospodnji), budući da se radi o trenutku vrhunca u savezu između Boga i ljudi.

Srce koje moli

Svojom maštom možemo ući u dan koji tek počinje. Toplo je proljetno jutro, a nazaretskim uličicama još uvijek vlada tišina koju tek

povremeno prekidaju koraci, magareći kas ili tihi razgovor. Kao i u druga jutra, Marija se probudila rano. Prije odlaska na bunar po vodu, voli odvojiti nekoliko minuta kako bi ih posvetila molitvi. Tako možete podići svoje srce Jahvi i zahvaliti mu za dar novoga dana. Njezina meditacija teče poput rijeke, „blagim i širokim koritom“, (1) bez zvuka riječi. Ponavlja Shema Israel, (2) a psalmi kralja Davida često su joj inspiracija za molitvu.

Marija zna da je sjećanje bitna sastavnica vjere izabranog naroda. Poticaj svetih pisaca Izraelu da čuva sjećanje na božansku providnost postojan je u Bibliji.(3) O tim je tekstovima razmišljala u brojnim prilikama: „Naša je Majka dugo razmišljala o riječima svetih žena i muškaraca Staroga zavjeta, koji su iščekivali Spasitelja, i o događajima čiji su protagonisti. Divila se toj gomili čudesa, rasipanju Božjeg

milosrđa s njegovim narodom.“ (4)
Naviknuta od djetinjstva na razgovor
s Jahvom u intimi svoga srca,
razmišljala je o njegovoj očinskoj
zaštiti i o tome kako se njegov plan
spasenja odvijao od početka
vremena. U svojoj je molitvi uporno
tražila dolazak obećanog Mesije.

Unatoč svojoj mladosti, Marija je
naučila šutjeti kako bi kontemplirala
božansku prisutnost u svojoj duši.
Voli u srcu (5) promišljati velike i
male događaje, kalibrirati ih pod
prizmom Providnosti. Zato nije
čudno pomisliti da ju je anđeo
Gabrijel, kada se pojavio pred njom
kako bi uputio najveću ponudu koja
se može dati jednom stvorenju,
našao sabranu u molitvi.(6) „Nema
boljeg načina za molitvu nego
postaviti se poput Marije u stav
otvorenosti, s otvorenim srcem Bogu:
„Gospodine, što hoćeš, kad hoćeš i
kako hoćeš.“ Odnosno srce otvoreno
Božjoj volji.“ (7)

Poniznost milosti pune

Božanski glasnik s poštovanjem i oduševljenjem pozdravlja Mariju: „Raduj se, milosti puna, Gospodin s tobom" (Lk 1,28). Sveti tekst kaže da se „uznemirila kad je čula te riječi i razmišljala što bi mogao značiti ovaj pozdrav" (Lk 1,29). Djevica nije iznenađena posjetom anđeoskog bića, ali jest riječima kojima joj se on obraća: „Glasnik, zapravo, pozdravlja Mariju kao „milosti punu"; On je tako zove, kao da joj je to pravo ime. Svoju sugovornicu ne naziva imenom koje je njezino po rođenju: “Miryam” (Marija), nego ovim novim imenom: „milosti puna”“ (8). Otkriva joj se ime koje je Jahve oduvijek mislio za svoju Majku, ono koje je najbolje opisuje. Ona, nasuprot tome, zna da je tako mala pred veličinom Stvoritelja! I upravo ta Marijina poniznost čini da se Bog zaljubi u nju i učini je predmetom svoje naklonosti: „Poniznost je Marijina

tajna. Poniznost je ono što je privuklo Božji pogled na nju. Ljudsko oko uvijek traži veličinu i zaslijepljeno je onim što je razmetljivo. Bog pak ne gleda na izgled, Bog gleda na srce (usp. 1 Sam 16,7) i voli poniznost. Poniznost srca raduje Boga. (9)

Gabriel nastavlja svoje poslanstvo: „Ne boj se, Marijo, jer si našla milost u Boga; Začet ćeš u utrobi svojoj i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega; Dat će mu Gospodin Bog prijestolje Davida, oca njegova, kraljevat će vječno nad domom Jakovljevim i kraljevstvu njegovu neće biti kraja" (usp. Lk 1, 30-33). „*Ne timeas, Maria!* Ne boj, Marijo! Danas možemo razmotriti i ove riječi upućene nama: ne boj se. Sveti Ivan piše nešto iznenađujuće u svojoj prvoj poslanici: „tko se boji, nije savršen u ljubavi" (1 Iv 4, 17). Sveti Josemaría ih je preveo na sljedeći način: „onaj koji se boji ne zna

ljubiti" (Kovačnica, br. 260), želimo te znati voljeti, rasti u ljubavi. (10)

Mlada žena, koja je od djetinjstva slušala mesijansko obećanje, dobro razumije riječi nebeskog glasnika. I unatoč tome što je dala obećanje da će predati cijelu svoju dušu i tijelo Bogu, u tom trenutku otkriva da je odabrana, među svim ženama Izraela, da postane majka Mesije. Kao što je za nju uobičajeno, stavlja sve svoje talente u igru kako bi razaznala božansku volju. Ona primjenjuje svoju inteligenciju na primljenu poruku i nastoji razumjeti kako taj Božji zahtjev učiniti spojivim sa željom koju osjeća u svom srcu - da bude potpuno za Njega: „Marija reče anđelu: – Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" (Lk 1, 34). Ne sumnja da će se božanski plan ispuniti. Ona je oduvijek željela slijediti Jahvinu volju, ali želi shvatiti kako će providnost razriješiti događaje i kako može velikodušno

odgovoriti. „Marija nije bila čisto pasivno oruđe u Božjim rukama, nego je slobodnom vjerom i poslušnošću surađivala u spasenju ljudi."(11)

Čekanje na da

Gabriel nastavlja: „Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti; zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji” (Lk 1, 35). I dodaje iznenađujuću činjenicu: „Evo tvoje rođakinje Elizabete, koja je u svojoj starosti također začela sina. Ona koja se zvala nerotkinja već je u šestom mjesecu, jer Bogu ništa nije nemoguće" (usp. Luka 1. :36-37). Anđeo rješava pitanje: plod utrobe Marijine bit će djelo Duha Svetoga. U ovim jednostavnim riječima sadržana je prva objava trojstvene vjere u Novom zavjetu. A Djevica je prvo stvorenje koje je dalo pristanak na istinu koja čini središnji sadržaj kršćanske dogme. Kao što je

propovijedao sveti Augustin, Marija prije začeca u svojoj utrobi začinje Isusa u svom srcu: „Krist se vjeruje i začet je po vjeri. Prvo se događa dolazak vjere u srce Djevice, a zatim dolazi plodnost u majčinu utrobu.“(12)

Anđeo daje znak Gospi govoreći joj o njezinoj rođakinji Elizabeti, ženi Zaharije, svećenika, koja živi u Ain-Karimu. Elizabeta je također zahvaćena velikom božanskom milošću i uskoro će roditi sina, iako je do sada bila nerotkinja i davno je prešla dob za majčinstvo. Marija razumije da je Elizabeta, osim što treba njezinu pomoć u posljednjem dijelu trudnoće, idealna osoba od povjerenja s kojom može podijeliti čudo da će Jahve djelovati u njezinoj utrobi i u njezinu životu.

Zatim nastane tišina. To je samo nekoliko sekundi, ali kao da se vrijeme i vječnost isprepliću u toj

maloj prostori, nadilazeći granice mogućeg. S Marijinih usana visi cijela povijest spasenja, otkupljenja milijuna duša, od Adama do posljednjeg čovjeka koji hoda ovom zemljom. Anđeo s iščekivanjem čeka da ona da svoj pristanak. (13) Marija na trenutak zatvori oči i sabere se u molitvi. Sada shvaća kako su događaji njezina kratkog postojanja bili usmjereni prema tom trenutku i svi djelići njezina života, svaki primljeni talent i milost, pa čak i bol, dobivaju novo značenje slušajući ovaj božanski prijedlog. Ona zna da neće biti lako, misli na Josipa i također osjeća da će mnogi krivo shvatiti njezinu situaciju, ali dobro zna da je Bog sposoban riješiti svaku kušnju i prepreku, kao što je učinio sa svojim narodom tijekom putovanja kroz sinajske pustinje, kada je podijelio vode Crvenoga mora. Ne osjeća se dostojnom tako golemog dara, ali je sretna što ponovno vidi kako Gospodin ima

sklonost prema *anawinu*, prema malenima. „Ona se ističe među poniznima i siromašnima od Gospodina, koji s pouzdanjem čekaju i od Njega primaju spasenje." (14)

Da nisi otvorila...

Marija iz Nazareta podiže pogled i upire oči u Gabrijela, dok joj se na usnama pojavljuje osmijeh. Iznenadenje, nježnost i suptilna gesta emocija pojavljuju se na njezinu licu, dok odgovara: „Evo službenice Gospodnje! Neka mi bude po riječi tvojoj" (Lk 1, 38). „Na čar ovih djevičanskih riječi, Riječ je tijelom postala"[15]. Marija je rekla da i, iako se očito ništa nije promijenilo, od tog trenutka Sin Svevišnjega začet je u njezinoj utrobi. U tom trenutku događa se najveće čudo: Bog postaje čovjek(16). „I anđeo otiđe od nje" (Lk 1,38).

Ovaj prizor otkriva nam neizmjernu Božju ljubav prema svojim

stvorenjima, ali i kako On računa na ljudsku korespondenciju da bi ostvario svoj plan spasenja. Marija nam daje vidjeti koliko Bog voli i poštuje slobodu čovjeka i želi njegovu suradnju kako bi se otkupljenje nastavilo događati u svim dušama. „I u tebi se, o Marijo, danas očituje snaga i sloboda čovjeka. Nakon razmatranja tako velikog plana, anđeo ti je poslan i najavljuje poruku božanske odluke, tražeći tvoj pristanak; a Sin Božji ne silazi u tvoju utrobu prije nego što daš pristanak svoje volje. Čeka na vratima tvoje volje da otvoriš srce onome koji je htio doći k tebi; nikad ne bi došao da ti nisi otvorila vrata rekavši: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi” (Lk 1, 38). Vječni je Bog kucao na tvoja vrata, o Marijo, ali da nisi otvorila vrata svoje volje, Bog ne bi uzeo ljudsko tijelo. (17)

Naša zahvalnost Blaženoj Djevici što je rekla *da* Božjem pozivu nikada

neće biti dovoljna. U Susretu s Kristom, razmišljajući o „stvarnosti ljubavi tolikih kršćana prema Isusovoj Majci“, sveti Josemaría komentira: „Uvijek sam mislio da je ta ljubav korespondencija ljubavi, znak sinovske zahvalnosti. Jer Marija je vrlo sjedinjena s tim najvećim očitovanjem Božje ljubavi: utjelovljenjem Riječi.“(18)

.....

[1] Put, br. 145

[2] Pnz. 6, 4.

[3] Usp. Ps 78 ili Dt 4,9.

[4] Prijatelji Božji, br. 241.

[5] Usp. Lk 2,19.51.

[6] Usp. Sveta krunica, komentar prvog radosnog otajstva.

[7] Francisco, Audijencija, 18-XI-2020.

[8] Sveti Ivan Pavao II., Redemptoris Mater, br. 8.

[9] Francisco, Angelus, 15-VIII-2021.

[10] Od Oca, Bilješke meditacije, 3/25/23.

[11] Konst. Dogmatski Lumen gentium, n. 56.

[12] Sveti Augustin, Govor 293, PL 38, 1327.

[13] Tekst koji na prekrasan način bilježi ovaj trenutak napisao je sveti Bernard iz Clairvauxa, veliki štovatelj Svete Marije: Homilije o izvrsnosti Djevice Majke (Homilija 4, 8-9: Opera omnia, cistercitsko izdanje, 4 [1966], 53-54). Uvršten je u liturgiju časova 20. prosinca.

[14] Konst. Dogmatski Lumen gentium, n. 55.

[15] Sveta krunica, komentar prvog radosnog otajstva.

[16] Od Oca, Bilješke meditacije, 25. ožujka 2023.

[17] Iz molitava svete Katarine Sijenske (OR, XI, Navještenje 1379.; izd. G. Cavallini, Rim 1978., str. 123-129).

[18] Susret s Kristom, br. 140.

María Candela

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/kao-u-filmu-marijin-poziv/](https://opusdei.org/hr-hr/article/kao-u-filmu-marijin-poziv/)
(11.03.2026.)